

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judcători

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Railean Vitalie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 ianuarie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

Railean Vitalie XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 29.06.2015-30.01.2018;*
2. *Instanța de apel: 21.02.2018-03.04.2018;*
3. *Instanța de recurs: 25.07.2018-24.10.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 30 ianuarie 2018, Railean Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) din Codul penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, echivalentul a 4000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

A fost respins demersul procurorului privind încasarea de la inculpatul Railean Vitalie în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 84 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că, Railean Vitalie, fiind deținător al permisului de conducere al mijlocului de transport de categoria „A, B, C, D, BE, CE, DE, H”, la 10.10.2014, aproximativ ora 16:40, aflându-se la volanul automobilului de model „Nissan Micra” n/î XXXXX, deplasându-se prin com. Stăuceni, în preajma casei nr. XXXXX din str. Grătiești, com. Stăuceni, mun. Chișinău, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere și anume: prevederile pct. 3 al RCR, în conformitate cu care, „participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la

trafic, să nu-l expună pericolului"; prevederile pct.45 al RCR, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului", nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a cedat trecerea pietonului și ca urmare a tamponat pietonul Garbatiuc Diana, care traversa partea carosabilă din stânga spre dreapta relativ deplasării autoturismului în cauză.

În consecință, în urma impactului, pietonului Garbatiuc Diana, i-au fost cauzate din imprudență, conform raportului de expertiză medico-legală nr.3319/D din 11.02.2015, „leziuni corporale sub formă de: fractura maleolei laterale articulației talocrurale pe stânga, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie”.

Acțiunile inculpatului Railean Vitalie au fost încadrate în baza la art. 264 alin. (1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale sau sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și de avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului.

3.1. Procurorul, a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime de 84 lei.

În argumentare a notificat prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală și relevat că, urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazională efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru

aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

3.2. Avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Railean Vitalie să fie achitat de sub învinuirea imputată, pe motiv că lipsește faptul infracțiunii.

În motivare a invocat următoarele argumente:

- grefierul a notat greșit vorbele pietonului, care nu au fost cele menționate în sentință, probabil nu a notat cuvânt cu cuvânt declarațiile Danei Gorbatiuc, dar le-a interpretat și notat într-o altă formă, or, aceasta nu a declarat că a fost tamponată de automobilul condus de inculpat, iar la întrebarea apărătorului dacă a fost lovită de automobil în piciorul drept care era de partea din care venea automobilul, aceasta a răspuns că în piciorul drept nu a simțit nici o durere. Atunci se pune întrebarea - cum a constatat prima instanță că a avut loc tamponarea dacă însăși pietonul declară că nu a fost lovită în piciorul drept în care trebuia să fie lovită dacă exista tamponare, deoarece pietonul a traversat carosabilul de la stânga spre dreapta direcției de deplasare a automobilului inculpatului;

- în ședința de judecată în completul de judecată format din judecătorul Mîțu Gheorghe, Gorbatiuc Dana nu a putut răspunde cert la multe întrebări, iar declarațiile ei consemnate în sentința primei instanțe se contrazic unele cu altele;

- prima instanță nu a analizat circumstanțele prezenței automobilului ce staționa, de după care a ieșit pietonul, circumstanță confirmată de martorii Gadîmba Vasile Ciugureanu Tudor, care au declarat că pietonul „a fugit brusc spre partea dreaptă”, „a dat cu mâna dreaptă s-a oprit în mașina de model Nissan”, „mașina era oprită pe loc când ea s-a lovit”; „ea s-a lovit de mașină”. Automobilul staționat are în înălțime în jur de 2 metri. Martorul Ciugureanu a văzut cum doamna a pus mâinile pe capotă;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că însăși partea vătămată a menționat că a pus cotul pe capota mașinii și când a dorit să pășească, s-a alunecat (declarații date fața instanței de judecată în completul format din judecătorul Ghenadie Bîrnaz). Anume aceste declarații ale martorilor și ale pietonului, admit versiunea comunicată de către expertul medico-legist că vătămarile corporale puteau apărea și datorită neatenției persoanei în timpul deplasării;

- sentința primei instanțe nu conține o motivare a respingerii argumentelor apărării referitor la aceea că anume propriile acțiuni ale pietonului i-au provocat vătămări corporale. Simpla trimitere la prevederile pct.45 al Regulamentului Circulației Rutiere este neîntemeiată și urma a se ține cont de toate circumstanțele cauzei, încălcarea regulii circulației rutiere de către pieton, care și sunt în legătură cauzală cu vătămarile corporale care le-a obținut, astfel, sentința nu conține nici o argumentare a desconsiderării încălcărilor prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere din partea pietonului Dana Gorbatiuc;

- nu s-a stabilit cert că anume automobilul inculpatului a lovit pietonul sau invers, pietonul, care se afla în mișcare și care nu s-a asigurat prin privirea spre dreapta, s-a deplasat spre automobil fiind în mișcare și s-a sprijinit pe capota mașinii care a stopat chiar lângă ea, și, ulterior, dorind să pășească, a călcat strâmb. Aceasta nu e o invenție, sunt declarațiile personale ale pietonului, inclusiv primele explicații date de pieton. Pietonul nu a formulat nici o pretenție față de inculpat, deoarece conștientizează că vătămarile corporale sunt consecința propriei neatenții;

- inculpatul nu a încălcat nici o regulă a securității circulației rutiere, or, acesta a reușit să stopeze automobilul chiar lângă pietonul aflat în mișcare, iar aprecierea primei instanțe că inculpatul a admis o încălcare gravă a regulamentului circulației rutiere este nefondată;

- raportul de expertiză nr.772 din 19 mai 2015 nu poate fi pus la baza concluziei despre vinovăția inculpatului, atât timp cât expertul nu a luat în considerare prezența mijlocului de transport care staționa parțial pe carosabil, de după care a ieșit pieton dar mai ales nu a luat în considerare declarațiile martorilor că pietonul a început a traversa carosabilului fără să se asigure la fugă;

- cerințele art.45 din RCR nu presupun în mod exclusiv, că pentru orice accident rutier vina revine conducătorului auto, or, conducătorul mijlocului de transport este drept să se bazeze pe respectarea regulilor și din partea pietonilor, nefiind obligat să prevadă încălcarea acestora din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2018 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Railean Vitalie, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Railean Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele

administrare, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

5.1. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că argumentele invocate de partea apărării în sensul adoptării unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Railean Vitalie, pe motiv că nu a comis fapta infracțională, iar vinovată de cele întâmplate este partea vătămată, sunt neîntemeiate, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente, prin care se atestă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

La fel, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Railean Vitalie, precum că nu el ar fi provocat accidentul rutier și le-a considerat ca o tendință a inculpatului de a se eschiva de răspundere, deoarece acestea se combat prin ansamblul mijloacelor de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată.

În această ordine de idei instanța de apel a menționat că, potrivit declarațiilor părții vătămate Gorbatiuc Dana acesta a căzut jos, deoarece a fost lovită de mașină, iar vătămarea a simțit-o la piciorul stâng, declarații care vin în coroborare cu conținutul raportului de constatare medico legală nr. 2797 D din 13.11.2014, conform căruia la partea vătămată Gorbatiuc Dana, s-a constatat: fractura maleolei laterale articulației talocrurale pe stânga (f.d. 22), precum și cu conținutul raportului de expertiză medico-legală nr.3319/D din 11.02.2015, potrivit căruia, lui Gorbatiuc Dana i-au fost cauzate „leziuni corporale sub formă de: fractura maleolei laterale articulației talocrurale pe stânga, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie” (f. d. 67).

În continuare, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apelantului potrivit căruia, nu s-a stabilit cert că anume automobilul inculpatului a lovit pietonul-parte vătămată, sau pietonul, care se afla în mișcare și care nu s-a asigurat, s-a deplasat spre automobilul inculpatului aflat în mișcare și s-a sprijinit de capota mașinii care a stopat chiar lângă ea.

În acest sens instanța de apel a indicat, că este cert stabilit că inculpatul Railean Vitalie, aflându-se la volanul automobilului de model „Nissan Micra” n/î XXXXX, manifestând neatenție în trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume pct. 3 și 45, astfel, nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a cedat trecerea pietonului, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și ca urmare a tamponat pietonul Garbatiuc Diana, care traversa partea carosabilă din stânga spre dreapta relativ deplasării autoturismului în cauză.

Instanța de apel de asemenea a menționat, că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 722 din 19.05.2015, spațiul necesar de oprire în siguranță a automobilului „Nissan Micra”, la viteza de deplasare de 25 km/h, în condițiile producerii accidentului rutier constituie aproximativ 12 m. La datele inițiale prezentate, la momentul detectării obstacolului de circulație, a pietonului, conducătorului automobilului „Nissan Micra”, cu n/î XXXXX, avea posibilitatea tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare (f. d. 92-95).

În opinia instanței de apel nu s-a stabilit existența căruiva temei de a da o apreciere critică și de a nu pune la baza concluziei despre vinovăția inculpatului, raportul de expertiză nr. 772 din 19 mai 2015, deoarece din cumulul de probe analizate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, s-a stabilit că automobilul la volanul căruia se afla inculpatul se deplasa cu o viteză de 25 km/h.

A fost respins de către instanța de apel ca neîntemeiat și argumentul apelantului, că prin sentința primei instanțe nu s-a luat în considerație faptul, că pietonul, partea vătămată Diana Gorbatiuc a comis încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, încălcări care, în opinia apelantului, sunt în legătură cauzală cu vătămările corporale cauzate părții vătămate, deoarece potrivit practicii judiciare constante acestea nu îl dezvinovățesc pe inculpat de comiterea infracțiunii imputate și nu pot servi drept temei de achitare a inculpatului, în condițiile când ultimul a încălcat prevederile RCR, care stipulează, că inculpatul urma să țină permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. Iar în cazul în care în limita vizibilității au apărut obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Instanța de apel a conchis, că n-a fost constatate careva motive de a da o apreciere critică declarațiilor părții vătămate, așa invocă apărarea, or, declarațiile părții vătămate sunt consecvente, declarațiile date în cadrul urmăririi penale corespund cu cele date în instanțele de fond și coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești. Partea vătămată Gorbatiuc Dana a fost prevenită de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin urmare, nu există temei de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ și astfel fiind prezumat că acestea corespund adevărului.

Instanța de apel a conchis că este neîntemeiat argumentul avocatului, că grefierul ar fi notat greșit declarațiile părții vătămate și acestea nu corespund celor declarate în ședința de judecată. În acest sens instanța de apel a menționat, că apărarea în termenul p prevăzut de legislație nu a înaintat obiecții asupra procesului verbal al ședinței de judecată.

5.2. Verificând legalitatea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a reținut că, prima instanță a respectat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se califică ca infracțiune mai puțin gravă comisă din imprudență, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, de faptul că, nu a conștientizat gravitatea faptei comise, nu a recunoscut vina, astfel corect a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără privarea de libertate, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de amendă în limitele prevăzute de sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal.

În opinia instanței de apel această pedeapsă este echitabilă și proporțională faptei comise, și va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea

și reeducarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

5.3. Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Railean Vitalie în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 84 lei, instanța de apel a considerat că este nefondate, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

În acest context, instanța de apel a reținut concluzia primei instanțe potrivit căreia, conform art. 75, alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sânt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142, alin. (2) din Codul de procedură penală. Reieșind din această prevedere legală, instanța de judecată a respins demersul procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 84 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale.

Totodată, notificând dispozițiile art. 227 alin.(1), (2), pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de apel a relevat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 18 mai 2018, este atacată, la 18 iunie 2018, cu recurs ordinar de către avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6) - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel* (încălcările pietonului), pct. 8) - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* și pct. 11) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, precum și a sentinței primei instanțe, rejudecare cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Railean Vitalie să fie achitat de sub învinuirea imputată, invocând aceleași argumente ca și în cererea de apel.

Suplimentar, avocatul recurent menționează că, în cazul constatării vinovăției nu a fost examinată aplicarea actului de amnistie.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Colegiul penal consideră că, alegațiile părții apărării sunt nefondate, deoarece, analizând decizia atacată, conchide că temeiurile invocate de recurent prevăzute în pct.

6), 8) și 11) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, și în acest sens, se menționează că, potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Prin urmare, analizând decizia atacată în raport cu argumentele invocate de către partea apărării în cererea de apel, Colegiul penal conchide că prevederile menționate supra au fost respectate de către instanța de apel.

8.2. Referitor la alegațiile invocate de către recurent, precum că în acțiunile inculpatului Railean Vitalie nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, temeiul prescris la pct. 8) alin. (1) din art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Railean Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a provocat din imprudență vătămarea medie a integrității corporale sau sănătății*, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului Railean Vitalie în săvârșirea infracțiunii constatate, deoarece la judecarea apelului declarat de avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția

pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul că, argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, iar asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărîrea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

8.3. Referitor la pct.11 alin. (1) al art.427 Cod de procedură penală, invocat de către partea apărării, instanța de recurs menționează că, art.1. alin. (1) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevede că, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12, iar alin.(2) stipulează că, căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art.57 din Codul penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Astfel, reieșind din textul legii precitat, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra.

În lumina celor expuse supra, Colegiul penal conchide că, în speța dată, nu este aplicabilă Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, deoarece inculpatul nu a manifestat căința activă în cadrul procesului penal, nerecunoscând vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate nici în cadrul urmăririi penale și nici la examinarea cauzei în instanțele de judecată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Railean Vitalie se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Musteață Sergiu în numele inculpatului Railean Vitalie împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui **Railean Vitalie XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **23 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor